

KÂ'BE-İ MUAZZAMA "MEKKE-İ MKERREME"

(06/04/2009)

TERZİ BABA: UMRE (12/03/2009-09/04/2009)

ÂLEM İÇRE:

(14/03/2009-1430)

“Medine otel haram” oda
numarası (13-12)

Âlem içre giyindim beşer libasın.
Nûr-u Muhammed-î den gülzare geldim.
Açıldı gözüm göynüm Hakk ile.
“Men reânî” den seyrane geldim.

“Ulül elbab” sahibi sensin, bütün kapıların.
Bab-ı Hûda’dan lütfun almaya geldim.
Kelâmullah seninle açıldı, sayfa, sayfa.
Kûr’ândan ilmü ledün almaya geldim.

Bedri münîr, leyle-i kadîr, seninle oldu tamam.
Nûr-u Muhammed-î den nûrlanmaya geldim.
Yine nasip oldu, bir vesile eyledik ziyaret.
Hakikat-i Muhammed-î açtı vechin, ûrundan almaya
geldim.

BİR İSMİ:

(15/03/2009-1430)

“Medîne”

Bir ismi Muhammed-ül Emîn.
Hacer-ul esved-i yerine koydu hemin.
Bir ismi Hz. Muhammed.
Ikra’ dedi, o muhteşem gece de Cibril-i emîn.
Bir ismi Hkikat-i Muhammed-î.
Mî’râc’ta açıldı kendine “Âyet-el kübrâ” nın hikmeti.
Bir ismi ahdiyyet-ül Ahmed-î
İhlâsta belirtildi Allahüssamed-i.
Mutlak Vahit, Ehad, samed olan Allahtır.
Zuhurda olan Hz. Muhammed, Âyet-el kübra.
İsmi â’zam, Beytullah-tır.

Esfel-i sâfilîn:

(30-03-2009-1430)
"Mekke-Kâ'be"

**Varılacak son hedef.
Okun ulaştığı son menzil.
Okun vurduğu en büyük av.
Vuslat evi.
Güzellik vadîsi.
Lika köşkü.
Yokluk içindeki varlık.
Son tenzil, son indirme.
Risaletin sebebi.
Nübüvvetin zuhuru.
Son menzil. Son verilen yer.
İnsân-ı Kâmilin bastığı yer.
Kûr'ân-ın indiği yer.
Muhammed (s.a.v.) min bastığı toprak.
İki cihân'ın giriş çıkış kapısı.
Kâ'be-i Muazzama'nın mahalli.
Mescid-i Nebevî-nin mahalli.
Cennet'in de, cehennem'in de giriş kapısı.
Kendinden kendine yolculuk durağı.
Ariflerin mekân-ı.
Sadıkların dîvân-ı.
Şehitlerin şehitlik kazandıkları yer.
Hakk'ın Zâtıyla zuhur ettiği yer.
Âlem-i ef'âl.
Hazret-i Şehadet.**

BİR BEYT İÇRE:

(25/03/2009-1430)

"Mekke-Kâ'be"

Bir beyt içre girdim, bu gün, adına beden dediler.
Salınıp onunla gezdim, adına seyran dediler.
Seyreder odu âlem, vasfıma bir isim giydirdiler.
Güya gelmişim bu âleme, adıma Necdet dediler.
Hem vasıfsızım, hem de bütün vasıflar benim, ammâ.
Döndüler dolaştılar, ismime insân dediler.
Karıştırdılar hem sıfat-ı, ismime vasıfsız dediler.
Döndüler dolaştılar da! Sonra, Terzi Baba dediler.

Mekânsızlık mekânın da:

(26-03-2009-1430)

"Mekke-Kâ'be"

Mekânsızlık mekânında, rastladım bir bâkî'ye.
Sanki; bürünmüş idi o dem, nûrdan bir hâkî'ye.
Selâm verdim diz çökerek, oturdum da önüne.
Dinlemek istedim, bir kaç kelâm, bakarak da özüne.
Başladı söylenmeye, sanki kuş dilinden sözleri.
Beşer desem, beşer değil, Nûr'dan kandil gözleri.
Tanımadın beni, ben; hiçlik vâdisinin sultanıyım.
Gözler beni görmez ammâ! Ben bütün gözleri görürüm.
Tacım tahtım, terk edince, göründüm bir garip Âdem.
Hakir gördü beni, tenzihte ki; o Âdem.
Türlü sûretlerle, bağladım hep kendimi.
Aştım ammâ, aşmaz göründüm, bendimi.
Bazen çıktım arşıma, ulaşamadı kimse bana.
Bazen indim ferşime, yayıldım tek başıma.
Göründüm Âdem diye, "Venefahtü" ettim kendime.
Sandılar onu, ben üfledim, benden gayriye.
Nice yıllar aradım, Havva'yı, çoğaltmak için Âdem-i.
Okudular durdular, sonra, hep bu hikâyeyi.
Yaptık Nuh ile gemiyi, bende bindim içine.
Sular yükselince, halkı girdi, biçimden biçime.
İbrâhîm ile hem dem olduk, çıkardılar yerimizden.
Ateşe attılar bizi, anlamadılar "berden-selâm'dan".
Musâ ile o günler, çıktık Tûr'u Sîna'ya.

Verdim ona Tevrât-ı, hacet kalmadı vasıtaya.
Rûh-ül Kudüs, diyerek, giydim Îsâ elbisesin.
Asmaya kalktılar bizi, önünde her kesin.
Muhammed Mustafa ile, seçildim seçtim kendimi.
İsmi a'zam dedim ona, yine gizledim kendimi.
Bu kadar ifşa yeter dedi, tekrar mekâna dönelim.
Vakit geldi, nerde ise okunacak, öyleyi eda edelim.

DALMIŞ İDİM: (26/03/2009-1430)
"Mekke-Kâ'be"

Dalmış idim yine bir dem, âlem-i hayale.
Oturuyorken Kâ'be de, elimde kâğıt kalemle.

"Üktüp!" Yaz dedi, baştan başlayarak zâtımdan.
Bak sana neler ulaşır, benim yüce katımdan.

Var ettim âlemleri, kendi kendimde ben.
Hâlik'im da hem, mahlûk eden de ben.

Zâtımı ararsan bulamazsın, hiç bir yerde.
Görünen sıfatlarımdır, zâtım onların içinde.

Ulaşılmaz değilim, hep varım, bu âlem de.
Gafilân zannettiler beni, varım hep gökler de,

Kime sorsan, Allah der, arar hep öteleyer de.
Halbuki beraberim ben, Allah deyen diller de.

"Şetral mescid-il Haram" ile, bağladım sanma kendimi.
"Fesemme vechullah" ile, bütün âleme, yaydım kendimi.

"Kibleteyn'im" ben, "lâ şarkıyyen ve lâ garbiyyen"
Benim; kiblelerin kiblesi, her dem, (lâ gayriyyem.)

İmam'im, her zaman öndeyim, "İmam-ül mübîn de."
Izhar ettim kendimi, göründüm, "Kitab-ül mübîn de."

Kûr'ân dediler, zâtımın bir nüshası.
Furkan dediler, zâtımın bin nüshası.

Kûr'ân, İncil, Tevrat, Zebur, yazdım hep elimle.
Okudular zuhurlarım, yine benim dilimle.

Âdem'in, iblis, cennetten kaydirmış ayağını.
"Agveyteni" dedi, sanki, ben azdırmıştım onu.

Yavaş, yavaş bu günde yaklaşıyor yatsı vakti.
Toplayarak kâğıdı, kalemi, bitirelim bu akdi.

RÛ'YA: (28/03/2009-1430)
"Mekke otel" gece saat (12)

Bismillâhirrahmânirrahîm:

Otelin servisiyle Kâbe ye gittik, durakta aynı yerde inmeğe başladık. Ben en son indim, servisin kapısından inerken, inenlere soruyorum, E.K. indimi diye burada diyorlar bakıyorum yan tarafından orada olduğunu görüyorum. Bütün cemaat ihramlı oradalar. Yürüyen merdivenlerden çıkıp Kâ'be'nin avlusuna çıkıyoruz, bu gün tavaf günümüz dün namaz günümüzdü diye düşünüyorum. Avlu ortasından sonra iki merdivenle çıkılan kademeli yerde sağ tarafta N.A. hanımı görüyorum baştan aşağı siyah giyinmiş hızlı, hızlı gidiyor, vakit kaybetmesin tavafa girmek için diye düşünüyorum.

Etrafta kayığa benzeyen tekne gibi, fakat kayık olmayan, arabaya benzeyen fakat araba olmayan, başka bir âlemin vasıtası gibi 4-5 kişilik, yerde sarsılmadan hava yastığında kayarak giden bir vasıta gibi. Eski ekmek teknelerine benzeyen vasıtalar var, bir kişi tarafından kullanılıyor motorsiklet kullanır gibi.

Bulunduğumuz meydan aynı zamanda iskele imiş, o vasitalardan birine bindik. E.K. kardeşimizi fiziken görmüyorum ama manen o da vasıtada, yanımda bir arap yolcu daha var, ayrıca iki yolcu daha var, benim cephem arkaya doğru dönük yanımda oturan genc'in cephesi sağa doğru dönük, arkamda oturanın ileriye doğru o nun yanın da olanın cephesi ise soluna doğru dönük ve ayaklarımız teknenin dışına sarkıyor.

Vasıta kayarak, karadan hareket etti gidiyor hiç sarsılmadan, yolumuz denizde devam edecekmiş, hayret bir şey, vasıta sanki hava yastığında gidiyormuş gibi hiç sallanmıyor, az sonra denize geçtiğimizi zeminin hafif yumuşamasından hissettim ve o anda vasıta hızlandı, ben arkadan olanları, etrafı seyrediyorum. Deniz üstünde o vasitalardan epey var. Bir ara farkettim gözümde gözlüklerim yok, hemen Arap boydan elbisemin gömlek cebime baktım orada idi evet yeni abdest almıştım abdest alırken çıkarmışım diye düşündüm. Yola seyr ederek devam ediyorduk, başka bir âlemdeki tavafa gidiyorduk. Araçta koltuk yok idi yerde oturuyorduk ayaklarımız adeta dışarıya sarkıyordu.

Bu seferki Umremiz de üç kişi gurupların temsilcileri olarak manâ âleminde gösterildi.

Biri: Tekirdağ'ından, N.A.

Diğeri: İstanbul'dan, E.K.

Diğeri de: İzmir'den, F.A. idiler. Tabi i ki bütün guruplarımız gönlümüzde bizimle birlikte bütün ziyaret ve ibadetlerimizde beraber idiler. Bundan hiç şüphe edilmesin. Cenâb-ı Hakk ibadetlerimizin hepsini kabul etsin.

HAYAL KUŞU: (28/03/2009-1430)
"Mekke otel" gece saat(1)

Pek uçmayı sevmem amma.
Gönül kuşu uç, uç diyordu.
Pek koşmayı bilmem amma.
Gönül kuşu koş, koş diyordu.

Hayal buya işte, bir gün.
Bilmem kaç bin senesiydi.
Kapı altından atılmış bir kâğıt.
Bu da neyin nesiydi.

Kâğıt desem kâğıt değil.
Madde desem madde değil.
Üzerinde yazılar var.
Bazılar tanıdık, bazılar değil.

Anladım ki; bu bir şifre.
Okumaya çalışarak kuş dilinden
Söylüyordu ki; âlem-i manâ da.
Merasim var davetlisin sen.

Davete icabet gerekir.
Geliriz dedik inşallah.
Fakat uygun elbise yok.
Cepte delik o gün, fakrullah.

Ne gam, çekerim dedim, beşer libasın.
Giyerim de hem, "fahlâ naleyk."
Bu halimle anlar beni.
İster tanısın, ister tanımasın.

Çıktım dışarı baktım etrafa.
Bir acayip vasıta bekliyordu önümde.
Kapısı açılıverdi içerden.
Ben de yanına gelince.

Şöförü güya, "taal" gel dedi içeri.
Bindim hemen o anda, fırladı gitti ileri.
İçeride bir kaç görevli.
Oturttular bir güzel koltuğa.

Nerelerden geçiyoruz bilemedim.
Başladım hemen uyumağa.
Meğer burası uyku denen âlemmiş.
Halkının ömrü uyku ile geçermiş.

Durduk bir salon önünde.
Hemen girdik içeri.
Etraf çok kalabalık, mahşerî.
Bulduk oturduk ayrılan yeri.

Ortada bir taht, merasim olacakmış.
Oturttular bizim oğlan Âdemmiş.
"Venefahtü" dediler, üflediler, kendine.
Ulaştı yeni güzel benliğine.

Tac-ı "kerremnâ"yı da taktılar başına.
"Kavseyn-i" de yazdılar kaşına.
Melekler de secde edince hemen.
Bu işler gitmedi iblisin hoşuna.

Baktım bizim Âdem biraz daha büyümüş.
Olmuş gönül Yusuf-u.
Kardeşleri demiş, kurt kaptı babacığım.
Meskeni olmuş, Kenan kuyusu.

Biraz daha büyümüş.
Adı olmuş İbrâhim.
Başına ne çileler gelmiş.
Olunca Nemrut'a hasım.

Biraz daha büyümüş adı olmuş Musâ.
Fir'âvn-ın karşısında gördüm elinde asâ.
Cenk eder sâhirler'le tek başına.
Bu iş gitmedi Fir'âvn-ın hiç hoşuna.

Bizim oğlan biraz daha büyümüş.
İsâ'ya benzer olmuş, hem de akranı.
Baktım asmağa çalışıyorlar onu.
Hemen kurtarayım dedim bizim oğlanı.

Sonra olmuş'ta Muhammed-î.
Âyet-el Kürsî dilinde.
Tebarekellezi biyedihil mülk elinde.
Baktım da, (menreânî) de yüzünde.

Gösterdiler bir yerde.
Böylece hayat seyrini.
Neler geçmiř meğer beřından.
Öğrendik hayat hikâyesini.

Baktım her kes uyuyor.
Bende devam ettim uyumaya.
Merasim bitmiř meğer.
Sıra gelmiş tebrike.

Dizildiler uykuda, sıra olup insânlar.
Bu oyunu hep birlikte gerçek sandılar.
Bende girdim yürüyerek araya.
Katıldım hemen alkışlı koroya.

Nihayet sıra gelip, tebrik ederken.
Ařına oldum bu hale hemen.
Baktı, baktı, baktı da bana.
Aslında hiç yabancı gelmedi bana da.

Hemen seslendi, Terzi Baba.
Tanımadın mı? Beni, diyerek.
Ben senin gönül ođlun.
Diyerek hemen sarıldı boynuma.

Baktım o zaman ortada.
Ne o kaldı, ne de ben.
Anlamıştım bu oyunu.
Ne o vardı ne de ben.

Ammâ ki, gene de, o da vardı.
Hem de, hem de ben.
İsim almıştık ezelden.
Huu diye sen ve ben.

İsim almıştık ezelden.
Huu diye, ben ve sen.
Hüdâ ile, Hüdâ oldu her şey.
Tam bir hayale girmişken.

Paydos merasim bitti dediler.
Yine bindirdiler o vasıtaya.
Uyuyarak geri döndük.
Girdik otelde ki, yatağa.

Sahne bitti böylece.
Bizde hayalden uyandık.
Bunca maceradan sonra.
Tekrar döndük gerçeğe.

Tatlı bir anı oldu.
Hatıra da kaldı hepsi.
Başladı yine gönül kuşu.
Sabah olunca ötmeğe.

Huu dedi, kalk artık, essalâh.
Hayırlıdır namaz uykudan.
Kalkıp aldık abdest-i baştan.
Kâ'be ye yöneldik yeni baştan.

KONUŞAN KÂ'BE:

(30/03/2009-1430)
"Mekke kâ'be"

Günlerden bir gün idi.
Aslında bilinmez hangi tarih.
O gün yapmıştım bir tavaf.
Çok ta kalabakık idi etraf.

Kılınca tamam oldu zannettim.
İki rek'atte namazı.
Hamdedip başladım düşünmeğe.
Ancak oldu gönül yarsı.

Bu iş bu kadar kolay değil.
Diyerek ötünce gönül kuşu.
Dinlemeye başladım onu.
Sardı beni derin bir huşû.

Baktım her dilden niyaz var.
Arkası kesilmiyor tavafın.
Döndükçe dönüyor insanlar.
Sonu gelmiyor dualarının.

Bu sahneye şaşırdım kaldım.
Bu dualar nasıl karşılanır.
Bir birine karıştırılmadan.
Hepsi de sözlerinden hoşlanır.

Daha dikkat edince sahneye.
Derinden duydum bir çok sesler.
Baktım edilen bütün dualar.
Cevaplanıyordu dua edene.

Bilmem kaç bin dua yakarış.
Bilmem kaç bin lisan ile yalvarış.
Hepsi alıyorlar cevaplarını.
Beytullah veriyor haklarını.

Nasıl bir oluşmadır heyhat.
Nasıl bir buluşmadır heyhat.
Nasıl bir duruşmadır heyhat.
Nasıl bir kavuşmadır heyhat.

Gece gündüz, yirmi dört saat.
Hafta, ay, sene, dehr hep bu nakarat.
Durmaz devreyler, bu çarkı felek.
Kıyamdadır, etkilenmez mübarek.

Uyku istirahat dinlenme yoktur.
Sıcak, soğuk, yaz, kış hep orada dır.
Nasıl dayanır buna gücü.
Her kaz gelmiş ona hep görücü.

Konuşuyor usanmadan bıkmadan.
Nasıl dönülür zât-ı na yanmadan.
Bin bir dilinde yüz bin lisan.
Konuşuyor her kese hiç durmadan.

Baktım bir an bana da seslendi.
Gördüklerin sûretlerim'dir, dedi.
Şimdi beni iyice dinle.
Tarifimle güzel bir tavaf eyle.

Dört türlüdür benim tavafım.
Tavafı seyrederim kıyamdayım.
Biri şeriat, biri tarikat mertebesinden.
Biri hakikat, biri marifet mertebesinden.

Şeriat'te yürünür ayakla.
Ne olduğu bilinmez hayatta.
Görev yerine getirilir.
Şavt'lar bitince namaza geçilir.

Tarikatta vardır nefis mertebeleri.
Sâlik geçer bu menzilleri.
Her şavtta bir mertebe aşılır.
Yedi şavtta sona varılır.

Hakikatte, Sıfat-ı subûtiyye.
İdrak edilir bu Esmâiyye.
Alınır beşeri olanları.
Kalanlar Sıfat-ı İlâhiyye.

Marifette ise hâl başkadır.
Bura da vuslat, aşksız aşka'dır.
Şavtlar dönülür, bir başka âlem de.
Bu dönüşü bilen yok çünkü, zatta'dır.

Bitince şartı vardır bu tavafın.
Altı yerde namazdır fi'liyatın.
Biri Makam-ı İbrâhîm de.
Kılınır iki rek'at hepsinde.

Kuzey köşedir kible, rüknü Irâk-î.
Kılınacak dört rek'at namaz.
İmamdır orada İbrâhim (a.s.) lâm.
Şeriat mertebesi'dir vesselâm.

Batı köşedir kible, rüknü Şam-î.
Kılınacak dört rek'at namaz.
İmamdır orada Musâ (a.s.) lâm.
Tarikat mertebesi'dir vesselâm.

Güney köşedir kible, rüknü yemân-î.
Kılınacak üç rek'at namaz.
İmamdır orada İsâ (a.s.) lâm.
Hakikat mertebesidir vesselâm.

Doğu köşedir kible, rüknü Hacer-ul esved.
Kılınacak dört rek'at namaz.
İmamdır orada ve bütün kibleler de, Hz. Muhammed
Marifet mertebesidir vesselâm. (a.s.) lâm.

Kılmak lâzım iki rek'at daha.
Kapının tam da sağ tarafında.
Marifet ile şeriatin birleştiği yerdir.
İnsân-ı kâmilin de kiblesidir.

Gittim bu namazı kılmağa.
Çalıştım hem yerini bulmağa.
Makam-ı İbrâhim tam da oradaymış.
Ezelden burada makam tutmuş.

Hayret ettim bu güzel işe.
Kim ne derki, bu lâtif gidişe
Ezelden vekiliymiş bura da.
Perde kalmamış ki, hiç arada.

Bura da iki def'a namaz kılınır.
Biri başta biri sonda bulunur.
Baştakinde, arka da durulur.
Sondakinde ise önde durulur.

Bu namaz İnsân-ı Kâmilindir.
Böylece mertebe-i zât'a girilir.
Ayna olur kıyamda zatullah'a.
Ulaşılr hem ilâhi varlığa.

Saydım rek'atleri çıktı on dokuz.
Nasıl bir uyumdur, sizde bakınız.
Altı namaz var altı cihettir.
İnsân-ı Kâmil'in şifresi on dokuzdur.

Baktım baktım şaştım ben bu işe.
Ne denir ki, bu sonsuz dönüşe.
Kâ'be durur ortada beytullah.
Makam-ı İbrâhim de ahh eder ahh.

Geçenler kavuşturmaz bir türlü.
Niyazdadır hep, iki sevgili.
Kaç bin senedir ikisi de ayakta.
Yatmak bilmezler, bu güzel konakta.

Sabır görmek istersen, onlar da var.
Vefa arar isen, onlar da var.
Sevgi arar isen, onlar da var.
Ne istersen, hepsinden var da var.

Kâ'be sarınmış hep siyahlara.
Naz eder kendine bakanlara.
İbrâhim girmiş sarılara.
Benzemiş, sarrıp yananlara.

Bu oyunu, Kûr'ân-da bildirdi Mevlâ.
Makam-ı İbrâhim de musallâ.
Boşuna olmamış bunlar kayıt.
Yaşanırlar, sanki bir ağıt.

Bağrış, çağırış, yalvarış, yakarış.
Nasıl bu böyle büyük bir yarış.
Kim bilir ki? nerde sonuna varış.
Haydi sende aralarına karış.

Ne yaptığını bilmesen de.
Özünden özünü görmesen de.
Hiç olmazsa ömründe bir def'a.
Gel gör bu harika manzarayı.

Bunları fısıldadı kulağıma.
Taktı "fahlâ' naleyk" ayağıma.
Gayret kemerini sardı belime.
Yokluk tacını koydu başıma.

Hamd edip aldık hediyeleri.
Dağıtmak için ehillerine.
Gelenler durmaz gider, hep buradan.
Yer açilsın yeni gelenlerine.

Bazı sırlar açmağa çalıştım.
Bunları anla biraz ey oğul.
Kendine gel hemen, silkin bu dem.
Çabuk geçer, biter bu oyun.

Bir işaret daha aradım.
Aldım elime Kûr'ân-ı.
Açtım baktım sayfa on dokuz.
Makam-ı İbrâhîm den, ediyordu ilânı.

Daha ne denir ki, bu hale.
Her şey gelmez dile kale.
Bizden olsun bunlar da hediye.
Ne kalacak ki, zaten geriye.

BİLMEK İSTERSEN:

(02/04/2009-1430)

"Mekke Kâ'be"

Bilmek istersen özünü.
İyi dinle Hakk'ın sözünü.
Vaktiyle açarsan gözünü.
Ancak uykudan uyanırsın.

Bilmek bulmak demektir.
Bu biraz da emektir.
Ektiğini biçmektir.
Emeksiz yemek olur mu?

Tecelli-i Zât-î dir, bütün âlem.
Böyle yazdı Kûr'ân da "Nun vel kalem".
Zuhuru oldu başta, denilen Âdem.
Sen de Âdem'sin bildin mi? tecellini.

Kûr'ân'dır hep bu âlem.
Okunur Sûre, Sûre.
Yaşanır Âyet, Âyet.
Anlaman için ne olur, biraz gayret et.

Sen, senin için var oldun.
Zuhur etmen için doğdun.
Kendinden haberin yok.
Bilmem ki, ne oldun.

Ya seni kaldır ya onu.
Ya o de, yada ben.
İki arada kaldın dikkat et.
Ya o ol veya sade sen.

Ben demek çok kolay.
Sen demek oldukça zor.
Huu demek en güzeli.
Biz demek hepsinden zor.

Aldın eline bir tesbih.
Neler çektin sebepsiz.
Döndü durdu elinde.
Sende oldun hedefsiz.

HÂLİK İsmim: (03/04/2009-1430)
"Mekke-Kâ'be-Cuma"

Hâlik isimle kurdum bir Pazar.
İsimlerimi dağıttım azar, azar.
Kimseye gelmesin pek fazla zarar.
Gene ben üzülrüm sonun da.

HAKK'A AİT: (04/04/2009-1430)
"Mekke-Kâ'be-Cumartesi"

Halka ait ne varsa.
Hepsi Hakk'ın dır, ancak.
Hakk'a ait ne varsa.
Hepsi halk ta zuhurdadır ancak.

Seni görmek isteyen.
Dileyen olursa eğer.
Baksın İnsân-ı Kâmile.
Gördüğü oymuş meğer.

Hakk, Hakk diye niceler.
Kaybettiler Hakk'ı ötelerde.
Halbu ki, kendinde geceler.
Aradılar hep gayrı yerler de.

Necatın bilki tanımaktır seni.
Neye yarar bilmeyince kendini.
Gözden geçir bir hayat seyrini.
Bak bakalım varmısın, yokmusun?

Hayal içre bir âlem kuruldu.
Yarab bu ne müthiş oyundu.
Derken bütün oyuncular soyundu.
Geriye bir olan "Vahid" kaldı.

YİNE RAVZA DA: (07/04/2009-1430)
"Mekke-Kâ'be"

Yine Ravza da doldu günler.
Biz gidelim gelsin yeniler.

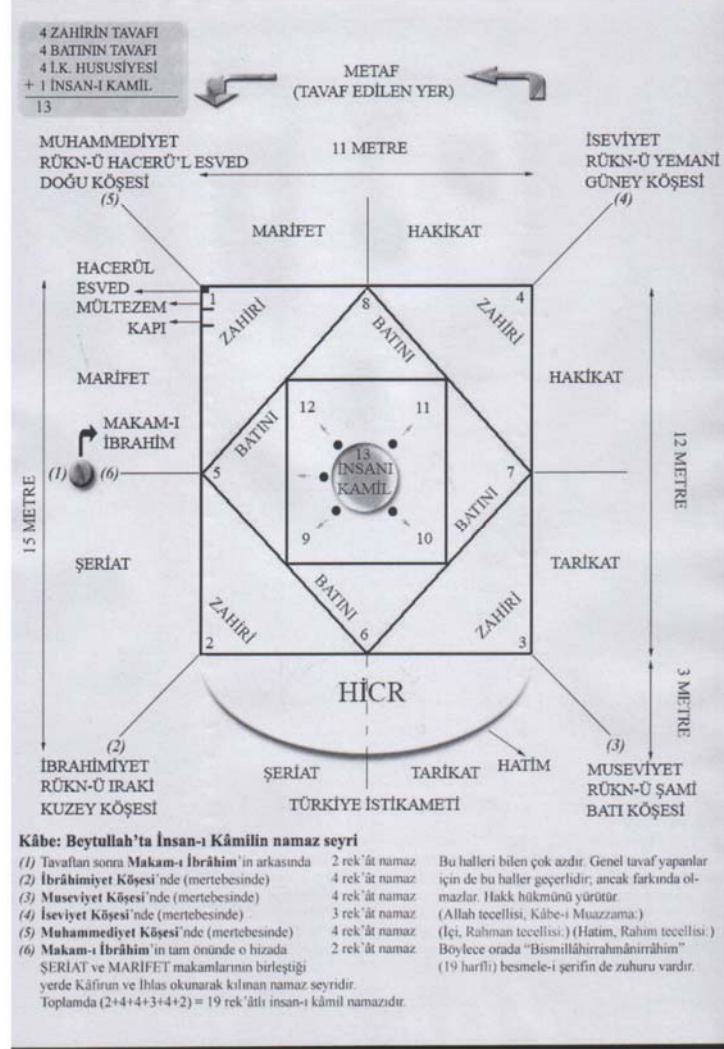
Gönül mir'ât-ı zattır.
Seyreder kişi kendini.
Salihmi dir? yoksa günahkâr?
Oradan alır haberini.

Hakk-ı tanımak istiyorsan.
Kendini tanı baştan.
Eğer eksik görüyorsan.
Gözün durmasın yaştan.

Seyrine geldi cümle kulların.
İhsanlarını alıp gittiler.
Hatıraları kaldı geride.
Ömür boyu bu günleri yadettiler.

Bu ziyaretimizde, bu küçük yazılarımızın dışında, (Sûre-i Feth'in) ikinci bölümünü ve (Altı Peygamber 2 Nuh a.s.) min da el yazmalarını bitirdik. Ayrıca "**İnsân-ı Kâmil-in** Kâ'be de ki namaz mevkilerinin de krokisini hazırladık, hamd ederiz inşallah fırsat bulunca hemen bunları bilgisayar kaydına geçirmeğe çalışacağım. Cenâb-ı Hakk okuma imkânı ve kolaylığını nasib etsin. Her kese selâm ederiz.

*Hazırladığımız krokiyi teknik çizimle
tamamlayan) (Eb.K) (Em.K) kardeşlerimizin
çalışmalarını aşağıya kopyalıyorum, kendilerine
teşekkür ederiz.*

KUTSAL GİZEMLER - ALTIN ORAN - KABE MUCİZESİ

Birazdan Kutsal Mekke şehrinde binlerce yıldır gizli kalmış akıl almaz sırların bilimsel kanıtlarıyla ortaya çıkışına şahit olacaksınız. Mekke Milyarlarca müslümana secde yönü, toplanma yeri ve islamın kutsal merkezi olarak bildirilmiştir. Gücü yeten Her müslümana Kabe, muzdelife ve arafat dağına kapsayan bir yolculuğa çıkarak Kutsal şehre gelmesi farz kılınmıştır.

Fı sabiti- 1,618, matematikteki üstün tasarım sayısı. Kalp atışlarımızda, dna' sarmallarının en ve boy oranında, kainatın dodecahedron adı verilen özel tasarımında, bitjileirn filotaksi denen yaprak dizilim kurallarında, kar tanesi kristalleirnde, pek çok galaksinin spiral yapısında ve sayısız yerde Yaratıcı hep aynı muhteşem sayıyı kullanmıştı. Altın oran sayısı yani 1,618...

Pek çok ünlü mimari yapıda olduğu gibi Mısır Piramitlerinin tasarımında dahi bu oranın kullanıldığı görülmektedir. Ünlü astronom Kepler, bu sayı için büyük bir hazine ifadesini kullanmıştı. Yüzlerce yıldır pek çok ünlü ressam, mühendis ve mimar Leonardo da Vinci gibi neredeyse tüm eserlerinde bu oranı kullanıyorlardı.

Estetik uzmanı Dr Steven Markout 25 yıl süren araştırmasında Dnamıza dahi işlenmiş bu orana göre yaratılmış insan yüzleri ve bedenlerini istisnasız tüm insanların güzel bulduğunu yaptığı büyük bir deneyle ispatladı. Bir şekli tanımlayan temel ölçülerin birbirine

oranının 1,618 i vermesi onu Altın Oran'a yani kusursuz tasarıma uygun hale getiriyordu.

Peki ya dünyamızın Altın Oran Noktası Nerededir

Mekke şehrinin kuzey kutup noktasına olan uzaklığı ile güney kutup noktasına olan uzaklığının oranı tam olarak 1,618 yani altın orandır. Ayrıca Mekke şehrinin Güney kutup noktasına olan uzaklığı ile iki kutup arasındaki uzaklığın birbirine oranı yine 1,618 dir.

Mucize bununla bitmez; tüm insanlığın ortak yer belirleme dili haline gelmiş enlem boylam haritasına göre de Dünyanın Altın Oran noktası Mekke şehrinde.

Mekke'den günleri değiştiği ve gün dönümü çizgisi olarak belirtilen sınıra olan doğu uzaklığı ile batı uzaklığının birbirine oranı da yine 1,618 dir. Ayrıca Mekke'nin gündönümü çizgisine batı yönlü uzaklığının, dünyanın o enlemdeki çevre uzunluğuna oranı da şekilde görüldüğü gibi yine şaşırtıcı şekilde Altın oran yani 1,618 sayısını verir. Tüm harita sistemlerindeki bir kaç km olan ufak farklara rağmen Altın Oran noktası Mekke şehrinde asla dışarı çıkmaz ve Kabe'yi içine alan Kutsal Bölge dairesinde kalır.

Evinizde Google Earth programının cetvel özelliğini kullanarak dünyadaki herhangi iki nokta arasındaki uzaklığı oldukça hassas şekilde kolayca keşfedebilir, Dilerseniz enlem ve boylam koordinatları yoluyla hesaplayarak yada basit bir hesap makinesi ile verilen oranların doğruluğunu evinizde dahi test edebilirsiniz. Görüntülerde önce Mekke şehrine sonra Kuzey Kutup noktasına başlangıç ve bitiş noktalarını nasıl yerleştirildiğini görüyorsunuz. Pozitif enlem ve boylam değerleri ile deniz yerine Karaya düşme açısından

dünyanın tek altın Oran noktası Mekke şehri olabilmektedir.

Phi matrix programı ise tabloların ve resimlerin altın oran noktasını göstermeye yarayan bir Amerikan programıdır. Dünya Enlem boylam haritasını derinliği hiç bitmeyen canlı bir tablo gibi düşünür ve bu programla açarsak Dünyanın Altın Oran noktasının Mekke şehri olarak belirlendiğini görürüz.

Mucizeler devam ediyor...

Mekke ayetinde Altın Oran Mucizesi

Kuran ı Kerimde Mekke kelimesinin geçtiği ve orada tüm insanlığa iman verecek açık delillerin varlığından bahseden tek bir ayet vardır. Ali İmran Suresi 96. ayetinde Mekke şehri ile Altın oran arasındaki bağıntı Yüce yaratıcımız tarafından açıkça nakşedilmiştir. Bu ayetin tüm harf sayısı 47 dir. harf sayılarının altın oranını aldığımızda Mekke kelimesinin işaret edildiğini görürüz. $47 / 1,618 = 29,0$. Ayet başından Mekke kelimesine kadar tam 29 harf vardır. Aynı dünya haritasındaki gibi. Eğer bir harf fazla yada eksik olsa idi bu oran asla oluşmayacaktı. Hiç bir zorlama olmadan dünya üzerinde yaptığımız aynı işlemi yaptık ve harf sayılarının mekke ve altın oranı işaret eden muhteşem uyumuna şahit olduk.

Tüm bu işaretler göstermektedir ki; dünyayı ve matematiği yaratan tasvir edilmesi imkansız muhteşem güç yani Tanrı ile Kabe'nin ve Kutsal Bölgenin yer belirleyicisi ile Kuran'ın yaratıcısı aynı ve tek Tanrıdır. O bu mucizelerle geleceği ve insanların ortak dillerini önceden bilerek onlara işaretler verdiğini tüm insanlığa hatırlatmaktadır.

Altın Oran, Mekke, Kâ'be ve Kûr'ân arasındaki

bağıntılarla ilgili keşiflere her geçen gün bir yenisi eklenmektedir. Şekilde Leonardo pergeli olarak adlandırılan Altın oran pergeli ile yapılmış ölçümlerde Mekke şehrinin Arabistan'ın altın oran bölgesinde, Kâ'be'nin de Mekke şehrinin altın oran bölgesinde yer aldığını görüyoruz. Tüm bunların tesadüfen olabilmesi olasılık hesaplarına göre imkansızdır.

Kutsal kitaplardaki mucizevi haberler, Dünyanın Altın oran noktası, Hz İsa ve Hz Muhammed hakkındaki büyük gizemler, hem de bilimsel kanıtlarıyla...

Bu yazıda da görüldüğü gibi Gerçek ve tarafsız bilim ile gerçek din ilimlerinin nasıl bir uyum içinde olduğu açık olarak görülmektedir.

Yüzünü, "Mescid'il Harama döndür" (2/150) Âyet-i Kerimesi Zât tecellisinin merkezi ve dünyanın da merkezi olarak oraya yönelinmesi istenmiştir. Bu hususta daha geniş bilgi, (Feth Sûresi ve fethin hakikati) isimli kitabımızda vardır. Cenâb-ı Hakk her birerlerimize bu dünyanın gerçek hakikatlerini idrak ettirsin. Amîn.....

Gönülden esintiler:

TERZİ BABA

UMRE DEN

BAZI TECELLİLER

(12/03/2009- 09/04/2009)

**Necdet Ardıç
İrfan sofrası
Tasavvuf serisi (20)**